

[Vagn Bro.]

at den højtærede minister og jeg var enige om, at så længe retten sad — altså transportforskningsudvalget — blev vi ved de gunstige resultater, vi hidtil har fået oplyst, om hvilke jeg skal nævne, at i regeringens lovforslag af 28. februar 1963, altså for et år siden, oplyses det, at på amtsveje og tosporede hovedveje er ulykkernes antal gået ned med ca. 30 pct.

Jeg skal oplyse, at i den svenske trafik-hastighedskommissions betænkning siges det, at man endnu ikke er helt færdig med sine undersøgelser, men at man allerede som afslutning og sammendrag kan slå fast, at ulykkerne har været færre og de har været mindre, og man føjer endvidere til, at hastighedsbegrænsningerne ikke på andre områder har medført skade.

Som det sidste nævner jeg, at i Finland, hvor man nylig har påbegyndt en hastighedsbegrænsning, oplyser chefen, at sidste sommers hastighedsbegrænsning i 3 amter medførte, at ulykkernes antal gik mærkbart ned i de tre amter eller len, som det hedder i Finland, men i de len, hvor man ingen hastighedsbegrænsning havde, gik ulykkernes antal op med 35,1 pct.

Jeg må udtale, at jeg undrer mig over, at den højtærede minister ikke som hidtil vil dele ansvaret på dette punkt med det danske folketing.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Som det vil være det ærede medlem bekendt, udløb den midlertidige bemyndigelse til at indføre periodiske hastighedsbegrænsninger med udgangen af januar måned i år, og jeg har ikke ment at kunne gå til folketinget med et forslag om forlængelse af denne bemyndigelse, så længe resultatet af transportforskningsudvalgets bedømmelse af det fra de tidligere hastighedsbegrænsningsperioder foreliggende erfaringsmateriale ikke forelå. Resultatet af udvalgets overvejelser fremkom i sidste uge, og den fuldstændige rapport fik jeg for to dage siden. Jeg har imidlertid ladet udarbejde forslag til en lov, der giver bemyndigelse til at indføre hastighedsbegrænsning på alle veje bortset fra motorveje, men således, at der ikke kan fastsættes lavere grænse end 90 km i timen. Lovforslaget vil snarest blive fremsat, og

transportforskningsudvalgets redegørelse vil blive tilsendt tingets medlemmer.

Når der ikke bliver hastighedsbegrænsning i påsken, skyldes det derfor ikke, at jeg havde ønsket at få et sammenligningsgrundlag med tidligere påsker, men simpelt hen, at jeg er i tidnød; et forslag ville ikke kunne ventes færdigbehandlet i det høje ting — og det kan jeg ikke forlange — så betids, at jeg kan gennemføre en hastighedsbegrænsning i påsken.

Det ærede medlem henviste til de svenske erfaringer. Det synes mig tydeligt, at erfaringerne fra Sverige er væsentligt gunstigere end erfaringerne i Danmark, selv om det er vanskeligt at give en forklaring derpå. Ikke desto mindre mener jeg, at det resultat, transportforskningsudvalget er nået til, berettiger til at fortsætte med bemyndigelserne.

Vagn Bro: Af de bemærkninger, den højtærede justitsminister fremsatte, fremgår det, at man ikke mindst i Sverige har haft gunstige resultater. Derfor fatter jeg ikke, at ministeren ikke har draget en anden konklusion af, at man ikke er blevet færdig, nemlig den: indtil man er færdig, vil jeg i tinget sikre mig en fortsættelse af sidste års bemyndigelse. Jeg tillader mig at sige, at jeg tror, ministeren må ønske, det bliver dårlige vejforhold i påsken; ellers kan det blive et meget tungt ansvar, som ministeren ene skal bære på.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Man kan naturligvis vurdere situationen forskelligt. Jeg ville ikke have ment, at det høje ting følte sig overbevist på grundlag af svenske erfaringer, og selv om jeg havde fremsat et forslag tidligere, turde jeg ikke regne med, at det høje ting ville have færdigbehandlet det, før resultatet af transportforskningsudvalgets undersøgelser af begrænsningsperioderne sidste år forelå.

Jeg deler det ærede medlems ønske om, at vi kan komme gennem en påske uden alvorlige ulykker. Jeg er lidt ked af, at det ærede medlem mener, at hvis noget andet indtræffer, er skylden herfor alene min. Jeg ved med sikkerhed, at det ærede medlem i hvert fald ikke er medskyldig.

Hermed sluttede spørgsmålet.